

Helga Zepp-LaRouche taler ved Raisina Dialog i Indien

2. marts 2016 – Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Institut, talte i dag i New Delhi, Indien, ved Raisina Dialogen¹, der var sponsoreret i fællesskab af det Indiske Ministerium for Udenrigsanliggender og Observer Research Foundation. Den to dage lange konference beskrives af dens arrangører som værende »udtænkt til at udforske udsigter og muligheder for asiatisk integration, så vel som også Asiens integration med verden uden for Asien«. Arrangementet var vært for flere end 100 talere fra flere end 100 lande.

Konferenceleder: Helga Zepp-LaRouche vil nu tale til os om det kinesiske initiativ *Ét bælte, én vej* ... Salen er Deres.

Helga Zepp-LaRouche: Mange tak. Jeg vil gerne takke arrangørerne af dette meget fornemme forum for at give mig mulighed for at tale. For jeg tror, at de fleste mennesker ved, at menneskeheden befinder sig i en af sine værste kriser, og måske den vigtigste krise i hele vores historie. Den strategiske situation beskrives af mange analytikere som mere farlig end under højdepunktet af den Kolde Krig, som var missilkrisen på Cuba; det transatlantiske finanssystem har kurs mod en ny krise, værre end i 2008; og flygtningekrisen i Europa er i realiteten ikke alene en enorm humanitær krise, men den er også ved at sprænge EU i stykker.

Spørgsmålet er, er vi som menneskelig civilisation i stand til at ændre en forkert politik, der har ført til denne krise, eller er vi dømt til at gentage de fejltagelser, der, pga. geopolitik, har ført til to verdenskrige i det 20. år

hundrede? Men heldigvis er vi også vidne til fremkomsten af et fuldstændig nyt paradigme. Under BRICS-landenes lederskab er der for relationer staterne imellem ved at udvikle sig totalt nye rammer, som er baseret på gensidig interesse, økonomisk samarbejde og samarbejde inden for fremtidsorienterede, højteknologiske områder, såsom termokernfusion og rumforskning, og således om en dybere forståelse af vort univers' fysiske principper.

Det kinesiske Nye Silkevejs-program, også kaldet *Ét bælte, én vej*, tilbyder at gentage det kinesiske, økonomiske mirakel i alle lande, der ønsker at samarbejde om dette win-win-perspektiv. 65 stater deltager allerede i denne nye model for samarbejde, og det er i gang med at overvinde geopolitik, og med dette, kilden til krig, potentielt set for altid.

Den nye aftale mellem USA's udenrigsminister Kerry og Ruslands udenrigsminister Lavrov, der omfatter en våbenstilstand for Syrien, har potentialet til at ændre spillet i hele den strategiske situation, under forudsætning af, at især Kina, Rusland og Indien omgående arbejder sammen med landene i Sydvestasien om at gennemføre

¹ <http://raisinadialogue.org/program>

et omfattende opbygningsprogram, ikke alene for de krigshærgede lande Syrien, Irak og Afghanistan, men for hele regionen, fra Afghanistan til Middelhavet, og fra Kaukasus til Den persiske Golf. Med præsident Xi Jinpings besøg i regionen – til Iran, Egypten og Saudi-Arabien – er denne forlængelse af Silkevejen nu på bordet.

Schiller Institutet har udgivet en 370 sider lang rapport med titlen »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, der allerede er tilgængelig på kinesisk, arabisk og snart også på koreansk, og som er en detaljeret handlingsplan for en omfattende opbygning af hele verdensøkonomien. Den indeholder en meget konkret plan for Sydvestasien. Denne region, der ligger mellem Asien, Europa og Afrika, har et enormt udviklingspotentiale, med store menneskelige og naturlige ressourcer, og dens beliggenhed er unik.

De Fem Haves Strategi, der blev annonceret i 2004 af Syriens præsident Assad, kan stadig være referencepunkt for et infrastruktur-netværk mellem Middelhavet, Det indiske Ocean, Det røde Hav, Kaspiske Hav og Sortehavet og gøre denne region til et potentielt fremgangsrigt omdrejningspunkt for den enormt forøgede handel mellem Asien, Europa og Afrika.

To store udviklingskorridorer, denne ene øst-vest, den anden nord-syd, vil ikke alene omfatte integrerede højhastigheds-togsystemer, hovedveje, olie- og gasledninger, vandprojekter, industrier og landbrug. Med moderne teknologier, såsom atomkraft til afsaltning af store mængder havvand og ionisering af væden i atmosfæren, kan vi gøre ørkenen grøn og generobre store områder af ørken til landbrug og menneskelig beboelse.

Den Nye Silkevej, der allerede strækker sig fra Chongqing og Yiwu til Teheran, hvor det første Silkevejstog ankom for tre uger siden, kan forlænges herfra, via Bagdad, Amman og Akaba og fortsætte videre gennem en tunnel til Sharm el-Sheik i den sydlige del af Sinai-halvøen og frem til Cairo. Ruten krydser floden Eufkrat, hvor oldgamle transportveje kan transformeres til moderne korridorer, fra havnen i Basra i Irak ved Den persiske Golf og mod nordvest til Aleppo. Eksisterende jernbanelinjer langs med Eufkrat i Irak og en jernbanelinje mellem Aleppo i Syrien og Deir ez-Zor ved Eufkrat, bør moderniseres, og der bør bygges en ny linje derfra og til Bagdad, der forbinder Silkevejens hovedårer.

Og igen, så bør denne korridor ikke kun bestå af en jernbane, men bør integrere transport, energiproduktion, distribution, kommunikation samt skabe de betingelser, der er afgørende for et sted, hvor der kan udvikles industri og nye byer.

Færdiggørelsen af en rute over land til Indien, der forbinder det iranske jernbanenetværk frem til Zahedan på grænsen mellem Iran og Pakistan, er planlagt. Andre linjer ganske kort, af tidsmæssige hensyn: fra Deir ez-Zor til Tadmor-Palmyra og til Damaskus og Beirut. En nord-syd-forbindelse fra Syrien til Suezkanalens industriområder; en nord-syd-jernbane fra Damaskus til Mekka og Medina; en tunnel under Bab el-Mandeb-strædet fra Djibouti til Den arabiske Halvø, og med forbindelser til Europa, Sortehavet og Rusland.

Indien har gode relationer med praktisk talt alle landene i området og er af Rusland og Kina allerede blevet bedt om at spille en formidlende rolle i et sådant udviklingsperspektiv. Som premierminister Modi sagde, så er 65 % af den indiske befolkning under 35 år, og dette er landets største aktiv. Disse unge mennesker må gives, ikke alene en vision om at være med til at øge Indiens landbrugsproduktion gennem anvendelsen af energi, vand, gødning, højtydende frøsorter osv., således, at antallet af mennesker, der arbejder ved landbruget, kan halveres, og jord kan anvendes til opbygning af infrastruktur. Men den indiske ungdom kan også lade sig inspirere til at påtage sig, som deres egen mission, at deltage i den økonomiske transformering af Sydvestasien og Afrika, og på denne måde blive en del af skabelsen af en fremtid for hele menneskeheden.

Virkeliggørelsen af et sådant udviklingsperspektiv er den eneste måde, hvorpå flygtningekrisen kan afsluttes og Europas og USA's økonomier kan genoplives, og hele Asien kan udvikles. [applaus]